

บันทึก

เรื่อง ขอให้ตีความเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ
พุทธศักราช ๒๔๘๓ (กรณีนายเสริมศักดิ์ จารักษ์)

สำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ลับ ที่ สร.๐๗๑๑/๑๙๑๒๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงศึกษาธิการได้รายงานการลงโทษ นายเสริมศักดิ์ จารักษ์ กรณีเบิกเงินค่าเช่าบ้านจากทางราชการต่างๆ ที่บ้านอยู่อาศัยนั้นเป็นบ้านของตนเอง ไปยัง ก.พ. และ ก.พ.ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การลงโทษนายเสริมศักดิ์ จารักษ์ ยังไม่เหมาะสมกับความผิด จึงลงมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๕)^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

บัดนี้ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้สำนักงาน ก.พ.ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า ข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน และต่อมาภายหลังมีบ้านของตนเองซึ่งสมควรอาศัยอยู่ได้ จะหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๙^๒ หรือมาตรา ๖^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ หรือไม่ และถ้าข้อเท็จจริงมีต่อไปว่า ภายหลังข้าราชการผู้นั้นโอนกรรมสิทธิ์ในบ้านนั้นให้บุคคลอื่น จะมีสิทธิกลับได้รับค่าเช่าบ้านหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับปัญหาประการแรก เห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าข้าราชการที่มีสิทธิ

^๑ มาตรา ๘ ก.พ.มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๕) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวงทบวงกรมไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป

๑.ล๑

๑.ล๑

^๒ มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับค่าเช่าบ้านอยู่แล้ว ภายหลังได้มีเคหสถานของตนเอง ซึ่งสมควรจะอาศัยอยู่ได้ หรือได้ไปอาศัยผู้อื่นอยู่โดยมิต้องเสียค่าเช่า ให้งดการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการผู้นั้นเสียตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป

^๓ มาตรา ๖ ข้าราชการซึ่งรับราชการหรือได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการในท้องที่ใด และไม่มีสิทธิได้ค่าเช่าบ้าน เพราะเหตุที่มีเคหสถานของตนเอง แม้ข้าราชการผู้นั้นได้โอนกรรมสิทธิ์ในเคหสถานนั้นไป ก็ไม่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านในระหว่างที่รับราชการในท้องที่นั้น

ได้รับค่าเช่าบ้านและต่อมามีบ้านของตนเองซึ่งสมควรอยู่อาศัยได้ จะหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากมาตรา ๕(๕) และมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ที่บัญญัติว่า

“มาตรา ๕ ข้าราชการดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้ค่าเช่าบ้าน

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) ข้าราชการซึ่งมีเคหสถานของตนเอง หรือของบิดาหรือมารดาหรือบุตรหรือสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับค่าเช่าบ้านอยู่แล้ว ภายหลังได้มีเคหสถานของตนเองซึ่งสมควรจะอาศัยอยู่ได้ หรือได้ไปอาศัยผู้อื่นอยู่โดยมิต้องเสียค่าเช่า ให้งดการเลิกจ่ายค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการผู้นั้นเสียตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป”

เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติทั้งสองประกอบกันแล้ว ย่อมถือได้ว่าข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน และต่อมามีบ้านของตนเองซึ่งสมควรอยู่อาศัยได้ หมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

(๒) สำหรับปัญหาประการที่สอง เห็นว่า ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๖ บัญญัติว่า

“มาตรา ๖ ข้าราชการซึ่งรับราชการหรือได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการในท้องที่ใด และไม่มีสิทธิได้ค่าเช่าบ้าน เพราะเหตุที่มีเคหสถานของตนเอง แม้ข้าราชการผู้นั้นได้ออนกรรมสิทธิในเคหสถานนั้นไป ก็ไม่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านในระหว่างที่รับราชการในท้องที่นั้น”

ดังนั้น หากภายหลังข้าราชการผู้นั้นโอนกรรมสิทธิในบ้านนั้นให้บุคคลอื่นก็ไม่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านในระหว่างที่รับราชการในท้องที่นั้น

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๒๕